

ЗНАЧЕННЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВИПУСКНИХ КУРСІВ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ЗНАНЬ

Іванкова О.В., доцент каф. РМ і ТКМ, к.т.н. доцент

Сучасні вимоги до спеціалістів агропромислової галузі вимагають високого рівня професіоналізму від викладачів вищої школи. Це потребує нового ставлення до навчального процесу і нових підходів до проведення, насамперед лабораторних, практичних занять.

Основне завдання при викладанні дисциплін на випускних курсах – наблизити випускників інженерно-технологічного факультету до сільськогосподарського виробництва, тобто максимально підготувати їх до виконання функцій інженера з технічного забезпечення АПВ, фахівця галузі технічного сервісу чи інженера по сервісному обслуговуванню сільськогосподарської техніки конкретного господарства без так званого адаптаційного періоду - «освоєння у професії на робочому місці» [1].

Викладачі кафедри ремонту машин і технології конструкційних матеріалів постійно підвищують свій професійний рівень, зокрема, провідні викладачі регулярно підвищують свою кваліфікацію користуючись досвідом викладання спеціальних дисциплін на випускних курсах на кафедрі «Технологічних систем ремонтного виробництва ХТУСХГ ім. П. Василенка, Національного наукового центру «Інститут механізації і електрифікації сільського господарства», Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона Національної академії наук України та інших передових закладах.

На кафедрі ремонту машин і технології конструкційних матеріалів постало питання пошуку нових рішень у плані формування у студентів випускних курсів навиків по прийняттю технологічних рішень в умовах сучасного рівня розвитку ремонтного виробництва.

Традиційним шляхом є проведення лабораторно-практичних робіт для студентів випускних курсів на філіях кафедр, тобто – на виробництві. Застосування і вдосконалення такої методики в сучасних умовах вищої школи є, на наш погляд, єдино правильним, так як дає можливість скористатися передовими технологіями та обладнанням для виконання лабораторних робіт. А так як виробнича база, яку має кафедра, не задовольняє у повній мірі потребам сучасних технологій, нагальним стало розширення її, а також вдосконалення існуючих та розробка нових шляхів реалізації методики проведення лабораторних робіт на виробництві.

Це змусило розглянути, а вірніше, дещо переглянути методику проведення лабораторних робіт. Кафедрою запропоновано проведення лабораторних робіт з дисциплін «Надійність технологічних систем» [1], «Організація робіт підприємств технічного сервісу», «Технології ремонту машин», на виробництві, зокрема на філіях кафедри та інших передових промислових та аграрних підприємств з участю провідних спеціалістів цих підприємств, зокрема головного технолога, інженерів з сервісного

обслуговування техніки та інших фахівців. Для впровадження були розроблені методичні рекомендації до виконання лабораторних робіт.

Базовими підприємствами для проведення таких робіт у цьому навчальному році були такі промислові і аграрні підприємства міста і області як: ПАТ «Полтавський Автоагрегатний завод», ТОВ «Автомоторна компанія», ТОВ СП «ВМС», ФОП «Шестаков С.В.», ТОВ з ІІ «Новофарм» с.м.т. Нові Санжари, ПАФ «Подолька» Диканського району.

Особливу увагу, на наш погляд ми повинні приділити формуванню у випускників здатності до самостійного прийняття рішень по вибору технології відновлення роботоздатності машин. Рішення повинні базуватися на знаннях по оптимальному агрегуванню, правильній експлуатації та сервісному обслуговуванню техніки [1]. Але, зважаючи на сучасний рівень розвитку технологій виробництва і відновлення, цього виявляється недостатньо, тому ми ввели елементи дослідницької роботи у проведення лабораторних робіт. А саме, студентам пропонується, виходячи з технологічних міркувань, потім, спираючись на економічні елементарні підрахунки, вибрати технологію відновлення зношених деталей (чи іншого технологічного рішення) і довести доцільність впровадження цієї технології на конкретному підприємстві. Виконання лабораторних робіт на виробництві дозволяє порівнювати і аналізувати результати застосування того, чи іншого технологічного рішення (виконання лабораторних робіт з «Технології ремонту машин» на обладнанні ТОВ «Автомоторна компанія» і ТОВ СП «ВМС»).

На наш погляд, дана методика проведення лабораторних робіт у сучасних умовах є одним з ефективних шляхів підвищення якості знань та покращення практичної підготовки випускників нашого факультету. Звичайно, потребує вдосконалення та більш широкої апробації з метою наблизити випускника до виробництва. Співробітники кафедри працюють над створенням нових методичних рішень викладання спеціальних дисциплін на випускних курсах.

Список використаних джерел

1. Войтюк В.Д. Управління якістю технічного сервісу і сільськогосподарської техніки / В.Д. Войтюк, В.І. Рубльов. – К.: видавництво НАУ, 2005. – 192с.
2. Іванкова О.В. До питання методики проведення лабораторних робіт з дисципліни «Надійність технологічних систем»././Аграрна освіта і наука у ХХІ столітті – 2013: Міжнарод. наук.-практ. інтернет-конф., 25...26 квітня 2013р: Матеріали доповідей і виступів. – Полтава: ПДАА, 2013р.– С. 72-74.

В зв'язку з міжнародним характером журналу й виданням його на Україні можливе подання статей на **українській, російській, англійській** мовах.

Статті теоретичного змісту повинні включати викладення (можливо у формі додатка до статті) для оцінки наукової новизни публікації. Статті

експериментального напрямку повинні містити повну інформацію про методику, умови проведення й результати експерименту. Статті технологічного профілю повинні містити опис технології настільки, наскільки це можливо. У випадку неможливості розкриття "ноу-хау", повинні бути вказівки на спосіб одержання необхідної докладної інформації.

Для публікації матеріалу у редколегію необхідно подати такі документи:

- Відомості про авторів: прізвища, ім'я та по-батькові кожного автора, науковий ступінь, учене звання, посада, місце роботи, контактний телефон, електронна адреса (усе без скорочень).
- Рецензію на статтю, підписану доктором або кандидатом наук (не нижче ступеня авторів статті).
- Електронну версію статті на лазерному диску, USB-накопичувачі або іншому електронному носії інформації; файл іменується записаним латиницею прізвищем першого співавтора (наприклад, «Kovalenko.doc», «Vakulenko.docx»).

ВИМОГИ ДО НАБОРУ МАТЕРІАЛУ 1. Порядок розташування матеріалу статті: – Назва статті прописними буквами (Times New Roman, 12, жирний). – Прізвище, ім'я, по батькові автора (повністю) (Times New Roman, 12, жирний). – Назва організації (повне) (Times New Roman, 8). – Контактна електронна адреса авторів статті. – УДК (індекс за Універсальною десятиковою класифікацією). – Анотація мовою статті – це стисле, але точно сформульоване поставлення задачі і основні результати (не менше 1000 знаків). – Ключові слова – Текст статті. Текст статті не повинен перевищувати 8 – 10 сторінок згідно вимог, мінімальна кількість сторінок – 3. Для набору тексту статті використати шрифт Times, 10, Symbol, 12 (грецькі букви). 2. Структура тексту статті Вступ У вступі наводяться: – поставлення проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями; – аналіз останніх досліджень та публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор; Постановка проблеми Формулюється мета статті. Результати дослідження У цьому розділі викладаються основні матеріали дослідження та повним обґрунтування отриманих наукових результатів. Висновки Розділ містить нові відомості, отримані авторами статті, їх теоретичне та практичне значення, перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Література Перелік літературних джерел складається за чергою посилань у тексті мовою оригіналу згідно з діючим ДСТУ 7.1:2006 та вимогами ВАКу України (Бюлетень ВАКу України. – 2008. - №3. – С. 8-13). Посилання на неопубліковані праці не допускаються. Наприклад: 1. Аулін В.В. Закономірності взаємодії робочих органів ґрунтообробних машин з ґрунтом в процесі його обробітку / В.В. Аулін, А.А. Тихий // Вісник інженерної академії України. – 2011. – № 2 – С. 144-149. Список літератури не повинен перевищувати 20 джерел. В кінці статті на окремій сторінці подається: Summary Подається розширена анотація англійською мовою (не менше 2,5 тис. знаків) з вказанням постановки задачі, шляхів її вирішення та основних результатів. Анотація англійською мовою може не співпадати з анотацією на мові статті. Крім того анотація англійською мовою містить назву статті, прізвища авторів та ключові слова. References Наводиться транслітерований на латиницю список літератури (допомога див. translit.ru). Транслітерований список літератури не повинен перевищувати 20 назв. Наприклад: 1. Aulin V.V., Tikhii A.A. Zakonomirnosti vzaemodii robochikh organiv gruntoobrobnykh mashin z gruntom v protsesi jogo obrobitku, Visnyk inzhenernoi akademii Ukraini, 2011, No 2, pp.144-149. 3. Оформлення структурних елементів статті Для назв таблиць використати шрифт Times New Roman, 10, жирний. Наприклад: Таблиця 1 Причини і характер зносу, а також

можливі методи їх усунення Контактуюча частина різ- ця Тип і харак- тер зносу
Причини зносу і можливі методи їх усу- нення Для підписуночних підписів
використати шрифт Times New Roman, 8,